

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Clypevs Theologiæ Thomisticæ

Continens Tractatus de attributis, de visione Beatifica, de scientia Dei, ac
de ejus voluntate, & Providentia

Gonet, Jean-Baptiste

Parisiis, 1669

§. II. Alia solutio principalis argumenti,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77232)

ecedentem, sive consequentem ad id quod implicat contradictionem: Sed implicat contradictionem hominem carentem gratiâ congruâ, vel concursu simultaneo operari: Ergo homo carens gratiâ congruâ, vel concursu simultaneo, nullam habet potentiam, sive antecedentem, sive consequentem ad operandum. Simile argumentum potest fieri ad probandum Deum sine decreto efficaci creandi plures mundos, non habere potentiam antecedentem ad illos creandos: nam cum Deus sit agens liberum, implicat ipsum ad extra aliquid operari, sine decreto ejus omnipotentiam determinante & applicante. Hoc ergo argumentum purè sophisticum est, nec syllogismus, sed paradoxismus dici debet. Unde datis præmissis, neganda est consequentia, quia à sensu composito in minori, fit transitus ad divisum in consequentia. Ut valeret consequentia, oporteret sic concludere: Ergo nullus habet potentiam ad operandum carens auxilio efficaci, sive quod idem est, ad componendam operationem cum carentia auxilij efficaci. Ut patet in simili, nam si quis ita argueret: Nullus habet potentiam ad id quod implicat contradictionem: Sed implicat contradictionem non agentem agere: Ergo nullus non agens, habet potentiam ut agat: hæc consequentia mala esset, optima verò si diceretur: Ergo nullus habet potentiam ut agat non agens, seu ut componat actionem cum actionis carentia.

§. II.

Alia solutio principalis argumenti.

190. **A**lia solutio principalis argumenti insinuat à D. Thoma 3. contra Gentes cap. 159. ubi sibi hoc argumentum objicit: Cum in finem ultimum aliquis dirigi non possit sine auxilio gratiæ, sine qua etiam non potest habere fidem, spem, dilectionem, & perseverantiam: potest alicui videri quod non sit homini imputandum, si prædictis careat: præcipue cum auxilium gratiæ mereri non possit, nec ad Deum converteri, nisi Deus eum convertat. Cui argumento sic respondet: Ad hujus dubitationis solutionem considerandum est, quod licet aliquis per motum liberi arbitrij, divinam gratiam nec promereri nec advocare possit: potest tamen seipsum impedire, ne eam recipiat: & cum hoc sit in potestate liberi arbitrij, non immeritò imputatur ei, qui impedimentum præstat gratiæ receptioni. Itaque juxta hanc Doctoris Angelici doctrinam, dici potest Judæos rectè ac justè increpatos fuisse à Christo, exemplo Tyrionum & Sidoniorum, non solum quia ipsi erant pares in auxiliis sufficientibus, quæ dantur ad posse, sed etiam quia plura gratiæ efficaci, quæ datur ad agere, impedimenta præstabant; ratione majoris cæcitatatis, obstinationis, & indurationis: ut enim ait Augustinus de bono persever. cap. 14. Non erant sic excecati, nec sic induratum cor Tyrionum & Sidoniorum, quoniam credidissent, si qualia viderunt isti (scilicet Judæi) signa viderunt.

191. **H**anc solutionem fufius exponemus Tractatu sequenti, ubi ostendemus peccatorem posse reddi indignum gratiâ, illique resistere, duplici genere impedimentorum; quædam sunt antecedentia, nimirum peccata quæ præcesserunt, vel actualia, vel originalia; quorum licet interdum rationem non habeat Deus, sed sua infinita misericordiâ, superatis obstaculis, gratiam præbeat indignis, illique impedimentum præbentibus; tamen certum est, occasione illorum, Deum posse justè gratiam efficacem denegare, ex cujus carentia

Tom. I.

& denegatione, alia peccata sequuntur. Sed præter illud impedimentum antecedens, quod potest multo tempore præcedere peccata inde secutura, aliud est genus impedimenti concomitans, prius tamen secundum genus causæ materialis, ad quod sequatur primum peccatum; illudque vocat Joannes à S. Thoma, impedimentum culpæ concomitantis, vel inconsiderationis: licet enim denegatio auxilij efficaci, sit prior culpâ, veluti in genere causæ efficientis, est tamen illâ posterior, veluti in genere causæ dispositivæ, seu materialis; sicut dispositiones concomitantes formam, ad illam disponunt, licet ab ea per modum proprietatis dimanent: Calor enim, qui est dispositio ad formam ignis, est effectus profluens à forma ignis, inquit S. Doctor 3. p. quæst. 7. art. 13. ad 2. Vel sicut, licet apertio fenestræ effectivè procedat ab ingressu venti in aulam, ad illum tamen disponit, & in genere causæ materialis, seu dispositivæ, illum præcedit: vel etiam sicut gratia sanctificans, prout actu infunditur, & habet vim auxilij efficaci, animam moventis, est prior in genere causæ efficientis, actibus contritionis & charitatis; illis verò posterior, in genere causæ materialis, seu dispositivæ, prout habet rationem habitus, & qualitatis animam sanctificantis, de quo fuscè in Tractatu de justificatione & merito. Hæc verò distinctio, seu ordo prioris & posterioris, secundum diversum genus causæ, in Schola Peripatetica & Thomistica, communiter receptum, & à Claudio Typhanio Societatis Jesu, in libro de ordine, deque priori & posteriori, fuscè expositum, tanti momenti esse putat Cardinalis Delugo, ut eo constituto, dicat Thomistas qui eo confugerint, tutos esse ab argumentis, quæ contra præmotionem & gratiam efficacem à Recentioribus objici solent.

Disp. 11
art. 8.

Disp. 8.
de præ-
m. scilicet
7.

§. III.

Solvuntur argumenta ex auctoritate Sanctorum Patrum.

192. **E**X auctoritate SS. Patrum in favorem scientiæ mediæ, sic argumentantur Recentiores. Augustinus, Hieronymus, & alij SS. Patres, quærent, Cur creaverit Deus Angelos, quos sciebat peccaturos? Cur creaverit Adamum, quem sciebat lapsurum? quod est quærere, quomodo præscientia futuri peccati, non impedierit voluntatem creandi peccatorem? Sed hæc præscientia non potest esse alia, quàm scientia mediæ: Igitur de mente SS. Patrum illa admittenda est. Minor probatur primò, quia SS. Patres loquuntur de præscientia, quæ potuit impedire voluntatem creandi peccatorem: At hæc non potest esse absoluta, sed tantum conditionata, ac proinde scientia mediæ: Ergo &c. Secundò, SS. Patres loquuntur in his locis de scientia directiva divini decreti: Sed hæc est scientia mediæ: Ergo loquuntur de scientia mediæ.

193. **R**espondeo concessâ Majori, negando Minorem. In his enim testimoniis quæ plurima refert Ruiz nullum est leve vestigium, vel tenuis umbra scientiæ mediæ, ut rectè annotavit Claudius Typhanus, in libro de priori & posteriori: Agunt enim SS. Patres de scientia Dei absoluta, & respectu eorum quæ revera absolute futura sunt, non autem quæ tantum conditionatè; nam loquuntur de præscientia peccati Angelorum, & primorum parentum, quam constat fuisse absolutam. Falso igitur, & planè con-

193.

De sci-
tia Dei
disp. 63.

Cap. 29.

sf